

Kdo je Ježíš?

Ježíš se představil jako chléb, světlo, dveře, pastýř, zástupu a zákoníkům a farizeům, již ohledně prezentace: „Já jsem vzkříšení a život“, Ježíš se prohlašuje za učedníka, Martu, v jednom z nejtěžších: smrt jeho bratra Lazara.

Kdo je Ježíš?

Otcovo svědectví

V Mojžíšově zákoně by byl člověk potrestán smrtí prostřednictvím svědectví dvou nebo tří lidí, což umožňuje posoudit hodnotu svědectví.

„Každý, kdo má zemřít, bude usmrcen ústy dvou svědků nebo tří svědků; ústy jednoho svědka nezemře.“ (5. Mojžíšova 17: 6).

„A ve vašem zákoně je také napsáno, že svědectví dvou mužů je pravdivé. Já jsem ten, kdo svědčí o sobě a o mně také svědčí Otci, který mě poslal.“ (Jan 8: 17–18).

Evangelista John prohlašuje:

‘pokud obdržíme svědectví lidí, svědectví o Bohu je větší’, je to proto, že Bůh je pravdivý, věrný, neměnný a všemohoucí.

„Pokud přijmeme svědectví lidí, svědectví Boží je větší; neboť toto je svědectví Boží, že svědčil o svém Synu“. (1. Jana 5: 9).

Ježíš jednou Židům objasnil, že Písma, o nichž si mysleli, že

mají v sobě věčný život, ve skutečnosti svědčí o Kristu.

„Prohledávejte Písma, protože si v nich myslíte, že máte věčný život, a jsou to oni, kdo o mně svědčí; “ (Jan 5:39).

Jelikož svědectví dvou lidí musí být považováno za pravdivé, Ježíš svědčil o sobě a zmínil se o svědectví Otce, protože věděl, že budou zpochybňovat svědectví, které o sobě podal (Jan 8:13).

„Já jsem ten, kdo svědčí o sobě a o mně také svědčí Otci, který mě poslal. “ (Jan 8:18).

Ale kromě svědectví, které Kristus vydal o sobě a svědectví Písma, Ježíš poukázal na to, že díla, která vykonával na Boží příkaz, také svědčila o Kristu jako o tom, který poslal Bůh.

„Ježíš jim odpověděl, řekl jsem ti, a ty nevěříš. Svědčí o mně skutky, které ve jménu svého Otce dělám. “ (Jan 10:25).

O Kristu svědčil i Jan Křtitel (Jan 5:33), ale Kristus nepřijal svědectví člověka (Jan 5:34), protože svědectví člověka nemá stejnou kvalitu jako svědectví Otce (Lukáš 7: 20).

Ježíšova prohlášení

„Já jsem chléb života.“ (Jan 6:35).0

Ježíš se nepředstavoval jako řešení existenciální prázdnoty, která zasahuje velkou část lidstva, ani jako řešení sociálních problémů.

Právě když Židé hledali Ježíše, kvůli chlebům, které jedli v zázraku rozmnožování, se Ježíš představil jako živý chléb, který sestoupil z nebe.

Abychom porozuměli tomuto Ježíšovu tvrzení, musíme se obrátit

na Písmo, konkrétně na žalm 146:

„Blaze tomu, kdo má Boha Jákobova za pomoc a jehož naděje je dána Hospodinu, jeho Bohu. Kdo stvořil nebesa a zemi, moře a vše, co je v nich, a to, co navždy zachovává pravdu; Co spravedlnost utlačovaným, co dává chléb hladovým? Hospodin propouští vězně. Hospodin otevírá oči slepým; Hospodin zvedá skleslé; Hospodin miluje spravedlivé; Hospodin střeží cizince; udržuje bez otce a vdovu, ale obrací cestu bezbožným. Hospodin bude kralovat navěky; tvůj Bůh, Sione, z generace na generaci. Chvalte Pána. “ (Žalm 146: 5–10).

Zatímco Pán, o kterém pojednává žalm 146, odkazuje na Pána žalmisty, který zaslechl následující příkaz:

‘Posaďte se po mé pravici ‘ (Žalm 110: 1) a kdo stvořil nebe a zemi (Žalm 102: 25-27; Židům 1: 10-12), rozumí se, že Kristus je spravedlností utlačovaných a chléb hladových.

Jeho spoluobčané byli rozhořčeni a tvrdili, že Mojžíš dal svým otcům jíst chléb z nebe, a dokonce citoval Písmo.

„Naši otcové jedli mannu na poušti, jak je psáno: Dal jim jíst chléb z nebe.“ (Jan 6:31).

Ježíš odpovídá, že chléb z nebe nedal Mojžíš, ale je to Bůh, kdo dává pravý chléb z nebe: Kristus, protože sestupuje a dává světu život (Jan 6:33).

Ježíš je chléb života, chléb, který uhasí hlad a žízeň spravedlnosti v nouzi.

Pokud jde o to, co představuje, Ježíš je pronikavý:

„Jsem chléb života; kdo ke mně přijde, nebude mít hlad, a kdo ve mě věří, nikdy nebude žíznit.“ (Jan 6:35).

Obyvatelé Jeruzaléma nechtěli přijmout Ježíšovu nauku za pravdivou, protože znali Ježíšovu matku Josefa a jeho bratry

(Jan 6:42), ale Ježíš znovu zdůrazňuje, že všichni, kdo jedli manu na poušti, zemřeli, ale že ten, kdo krmil na něm, na jeho těle, bude žít. (Jan 6:49)

Kristus je živý chléb, který sestoupil z nebe, ale život mají jen ti, kdo se živí Kristem (Jan 6:51).

„Jako mne poslal Otec, který žije, a já žiji pro Otce, takže kdo se živí mnou, bude žít i pro mě. Toto je chléb, který sestoupil z nebe; není tomu tak u vašich otců, kteří jedli manu a zemřeli; kdo jí tento chléb, bude žít navždy.“ (Jan 6: 57–58).

Kristus je slovo, které dává život (1. Korinťanům 15:45; Jan 6:63) a aby měl život, je nutné, aby se člověk stal účastníkem Krista. Chléb, který dal Ježíš, byl jeho tělem, aby měl svět život (Jan 6:51), ale každý člověk se zejména musí stát účastníkem tohoto chleba.

„A Ježíš jim řekl: „ Amen, amen, pravím vám, pokud nebudete jíst maso Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má věčný život a já ho poslední den vzkřísím. Protože moje maso je opravdu jídlo a moje krev je opravdu nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. “ (Jan 6: 53–56).

Důležitost obětování Kristova těla je taková, že Ježíš zmínil jeho smrt, okamžiky před ukřižováním a zabitím.

„A děkoval, zlomil to a řekl: Vezmi, jez; toto je mé tělo, které je pro tebe zlomené; Udělej to na mou památku. “ (1. Korinťanům 11:24);

„V jaké vůli jsme byli posvěceni, když jsme jednou přinesli oběť těla Ježíše Krista.“ (Hebrejcům 10:10).

Díky této prezentaci Krista existuje několik naukových úvah o spasení.

Když se Ježíš prohlašuje za „chléb života, který dává světu

život“, vidíme, že Boží milost se projevila jako spása všem lidem (Tit 2:11). Je to kvůli tomuto Ježíšovu prohlášení, že se říká, že zemřel za všechny lidi bez výjimky.

Bez toho, že by Otec dal živý chléb, který sestoupil z nebe, by člověk nikdy nemohl být zachráněn. Bůh projevilsvou milost tím, že dal lidem Krista, živý chléb (Jan 3:16). Protože nikdo není hoden spásy, říká se, že člověk je zachráněn milostí (Efezským 2: 8).

Ale i když jsou lidé zachráněni milostí, spása je skrze Krista, tedy víru projevenou (Galatským 3:23, 25; Efezským 2: 8). Bez Krista, Božího daru, jistého základu, by nebylo spásy.

Kristus, projevená víra, dar Boží, ve stavu chleba, který dává život, je pozvánkou pro člověka, který má hlad a žízeň, aby se stal účastníkem, a tak jedl z masa a pil Kristovu krev.

Někdo by však mohl namítnout a tvrdit, že bez ohledu na to, zda je člověku dovoleno být účastníkem Kristova masa a krve, má tedy člověk zásluhu na tom, že bezplatně přijal to, co mu bylo dáno.

Existuje zásluha na využití toho, co je vám volně dáno, k uspokojení vašich potřeb, když máte hlad nebo žízeň?

Proč by moudrost volala na prosté?

„Kdo je jednoduchý, obraťte se sem. K pošetilosti říká: Pojď, sněz můj chléb a pij víno, které jsem namíchal. Nechte pošetilé a žijte a jděte cestou porozumění. “ (Příslloví 9: 4–6).

Jakou hodnotu mají ti, kteří nemají žádné zdroje? Má zásluhu odpovědět na pozvání?

„Ó VY, všichni žízniví, přijďte k vodám a kdo nemáte peníze, pojďte si koupit a najíst; ano, pojďte, kupujte, bez peněz a bez ceny, víno a mléko. Proč utrácíte peníze za chleba? A produkt vaší práce v čem nemůže uspokojit?

Poslouchejte mě pozorně a jezte, co je dobré, a nechte svou duši potěšit se tukem. Nakloňte uši a pojdte ke mně; slyš a tvá duše bude žít; neboť s tebou uzavřu věčnou smlouvu, čímž ti zajistím Davidovo požehnání. “ (Izajáš 55: 1–3)

Světlo světa

„Já jsem světlo světa “ (Jan 8:12).

Ježíš není takzvané „světlo na konci tunelu “, řešení problémů tohoto světa, jako jsou: manželství, rodina, zaměstnání, zdraví atd.

Abychom pochopili Ježíšovo prohlášení, musíme se podívat na to, co proroci předpovídali, jak je psáno:

„Řekl jsem více: Je málo, abys byl mým služebníkem, abys obnovil kmeny Jákobovy a přivedl zpět ty zachované z Izraele; Také jsem ti dal, abys byl světlem pohanů, abys byl mou spásou až do konce země. “ (Izajáš 49: 6; Izajáš 46: 6; Skutky 13:14)

Když Ježíš prohlásil, že je světlem světa, zdůraznil, že je třeba, aby ho lidé následovali a dosáhli světla života.

„Ježíš k nim tedy znovu promluvil a řekl: Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života. “ (Jan 8:12).

Následovat Krista znamená udělat ze sebe služebníka, tedy pokořit se.

„Pokud mi někdo slouží, následuj mě a ať jsem kdekoli, bude tam i můj služebník. A pokud mi někdo slouží, můj otec ho bude ctít. “ (Jan 12:26).

A jak se člověk stane Kristovým služebníkem? Stačí věřit v Krista, jako toho, kterého Bůh poslal do světa.

„Já jsem světlo, které přišlo na svět, aby ten, kdo ve mě věří, nezůstal ve tmě “. (Jan 12:46)

Někdo však může tvrdit, že je záslužné, aby člověk věřil v Krista, pod záminkou, že mít víru je dar od Boha, a také cituje apoštola Pavla:

„Neboť milostí jste spaseni skrze víru; a to nepochází od vás, je to dar Boží. To nepochází z prací, aby se nikdo nemohl chlubit; “ (Efezanům 2: 8-9).

Ježíšovým prohlášením, že je světlem světa, a pokud mu někdo slouží, nechť ho následuje, dochází k závěru, že je nemožné, aby se někdo proslavil tím, že se stal služebníkem. Ten, kdo se pokoří, je poslušný, proto se podrobil Kristovu panství, takže vylučuje jakoukoli slávu, chloubu nebo povýšenost.

„Neboť kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen. “ (Lukáš 14:11).

Ježíš v podobě člověka se musel pokořit, to znamená být poslušný Otci; ztracený muž se zase pokoří, když věří, že Ježíš je Kristus, to znamená, že poslouchá Otcův příkaz.

„A nalezen v podobě muže, pokořil se a byl poslušný až do smrti a smrti na kříži. “ (Filipanům 2: 8).

Pokořil se Ježíš, vyvýšil se? Byla sláva v poslušnosti Otci? Ne! Protože když byl Ježíš poslušný Otci, musel zapřít sám sebe a vypít pohár, který dal Otec.

Protože byl Ježíš poslušný, Bůh ho nadmíru povýšil a dal mu jméno nade všechna jména, protože ho oslavoval Otec.

„Proto jej také Bůh suverénně povýšil a dal mu jméno, které je nad každé jméno; “ (Filipanům 2: 9);

„Ježíš odpověděl: Pokud oslavuji sám sebe, moje sláva není nic; Ten, kdo mě oslavuje, je můj Otec, o kterém říkáš, že je tvůj Bůh. “ (Jan 8:54).

Jak je možné, že se člověk podřizuje Bohu, poslouchá Ho, tedy věří v to, že Ježíš je Kristus, když je víra záslužným činem? Představa, že si člověk zaslouží evangelium, když si jen vyslechne evangelium, věří v Krista, je nesprávným výkladem verše 8 Efezanů 2.

Pochopit, že víra je Boží dar, víra, skrze kterou je člověk spasen, je chybné čtení, protože víra ve verši 8 říká o Kristu, pevném základu, který je základem lidské víry. Když to říká apoštol Pavel

„To nepochází ze skutků, aby se nikdo nechlubil “, odkazuje na skutky zákona, protože v skutcích zákona se chlubí.

Evangelista Jan dosvědčil, že Kristus je pravé světlo, které osvětluje každého muže, který přichází na svět, to znamená, že Ježíš zemřel bez výjimky za všechny lidi.

„Existovalo pravé světlo, které dává světlo každému muži, který přichází na svět. “ (Jan 1: 9).

Ale navzdory rozsahu spásy (každý člověk) se vyžaduje, aby člověk věřil v Krista, aby mohl být dítětem světla. Jediným bratrem, sestrou a matkou Ježíše je ten, kdo plní Otcovu vůli a Boží vůle je, že člověk věří v Krista jako dítě světla.

„Potom jim Ježíš řekl: Světlo je s vámi ještě chvíli. Kráčejte, dokud máte světlo, aby vás nepostihla tma; neboť kdo chodí ve tmě, neví, kam jde. Dokud máte světlo, věřte ve světlo, abyste mohli být dětmi světla. Tyto věci Ježíš řekl, a když odešel, ukryl se před nimi. “ (Jan 12: 35–36);

„Neboť kdokoli plní vůli mého Otce, který je v nebesích, je to můj bratr, sestra a matka. “(Matouš 12:50).

Dveře

„Já jsem dveře“ (Jan 10: 7)

Proč se Ježíš představuje jako dveře?

Taková výsada pochází z toho, co je odhaleno v Žalmu 118, verš 20:

„Toto je Hospodinova brána, do které vejdou spravedliví. “
(Žalm 118: 20).

Žalm 118 odkazuje na několik postav, které odkazují na osobu Krista, například: světlo, oběť, kámen, pravá ruka a dveře.

„Já jsem dveře; Pokud někdo vstoupí skrz mě, bude zachráněn a vejde dovnitř, půjde ven a najde pastviny. “ (Jan 10: 9).

Kristus je jediným přístupem člověka k Bohu, a proto se představuje jako vchod do ovčince. Pokud někdo vstoupí skrze Krista, bude zachráněn. Ale jak je to možné? Nebylo by na člověku zásluh, kdyby se rozhodl vstoupit skrze Krista? Je možné se zachránit?

Zadání nebo ne, úzkými dveřmi, není volbou mezi možnostmi, ale je to rozhodnutí, které vyplývá z objednávky:

„Vstupte úzkou branou “ (Matouš 7:13).

Ten člověk není v pohodlné situaci, že by se mohl rozhodnout, spíše je důležité, aby se rozhodl vstoupit úzkými dveřmi, protože už je na široké cestě, která ho vede do záhuby.

Ježíšův návrh opět vyžaduje rozhodnutí ze strany člověka a říci, že takové rozhodnutí v reakci na Kristův příkaz je na straně člověka záslužné, je ignorování podstaty poslušnosti.

Protože Boží láska spočívá v tom, že dodržujeme jeho přikázání, chápeme povahu lásky, kterou popisuje apoštol Pavel:

„Láska je utrpení, je laskavá; láska není závistivá; láska se nechová lehkovážně, nenadýmá se. Nechovejte se neslušně, nesledujte své zájmy, nezlobte se, nepodezírejte zlo “ (1 Korintským 13: 4-5);

„Toto je láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou zatěžující. “ (1. Jana 5: 3).

Ten, kdo zachovává přikázání Boží, tedy ten, kdo ho miluje (Jan 14:15 a 21), není nafoukaný a nehledá své zájmy, ale podrobil se příkazu svého Pána, když vykonával své dílo:

„Ježíš odpověděl a řekl jim: Toto je Boží dílo: Abyste věřili v toho, kterého poslal. “ (Jan 6:29).

Dobry pastyr

„Já jsem dobry pastyr “(Jan 10:11)

Prorok Ezekiel, dlouho po smrti krále Davida, předpověděl o pastýři, který bude vládnout nad Izraelem, a o tom, že izraelské děti budou chodit tak, jak to Bůh stanovil.

„A můj služebník David bude králem nad nimi a všichni budou mít jednoho ovčáka; budou chodit podle mých soudů a zachovávat má ustanovení a dodržovat je. “ (Ezekiel 37:24);

„A já nad nimi vzbudím jednoho pastýře a on je nakrmí; můj služebník David je nakrmí; bude jim sloužit jako pastýř. “ (Ezekiel 34:23).

Ezechielovo proroctví bylo provedeno prostřednictvím velkého podobenství, protože popisuje odpadlictví izraelského lidu jako stáda ovcí a vůdce Izraele, kteří se jeví jako pastýři.

„Byli tedy rozptýleni, protože nebyl žádný pastýř, a stali se pastvinou pro všechna divoká zvířata v poli, protože byli rozptýleni. “ (Ezekiel 34: 5).

Ježíš, když se prezentuje jako Dobrý pastýř, také to dělá v kontextu podobenství, které nás vrací zpět k 2. Verši žalmu 78:

„Otevřu pusu v podobenství; Budu mluvit hádanky starověku.
“ (Žalm 78: 2; Matouš 123: 35).

Ježíš měl se zástupem soucit, protože byli jako ovce bez pastýře, a tak je začal učit mnoha věcem (Marek 6:34). Nyní Kazatel v Knize Kazatel zaznamenal, že slova moudrých jsou jako podněty, tato slova dala lidem jeden pastýř.

„Slova moudrých jsou jako podněty a jako hřebíky, dobře upevněná mistry shromáždění, která nám byla dána jedním ovčákem. “ (Kazatel 12:11).

Apoštol Petr odkazoval na Krista jako na hlavního pastýře:

„A když se objeví vysoký pastýř, dosáhnete neporušitelné koruny slávy. “ (1. Petra 5: 4);

„Byli jste jako ovce na scestí; ale teď ses vrátil k pastorovi a biskupovi svých duší. “ (1. Petra 2:25).

Ježíš navrhl podobenství, které odlišuje „pastýře“ od „cizince“, protože zatímco on „vstupuje“ kamkoli, aby získal přístup k ovčím ve stádě (Jan 10: 1), ta, která vstupuje dveřmi (Jan 10: 2)). Ovce jsou schopny odlišit hlas pastýře od hlasu cizince, protože následují pouze pastýře, který jde před ovci a vynese je ze stáda (Jan 10: 3-5).

Protože zákoníci a farizeové nerozuměli podobenství (Jan 9:41 až Jan 10: 1–6), Ježíš se představuje jako „dveře ovci“, protože On je dveřmi, kterými vstupují spravedliví (Žalm 118: 20).

Ježíš klasifikuje všechny, kteří před ním přišli, jako zloděje a lupiče (Jan 10: 8), což je v souladu s tím, co oznámili proroci, protože židovští vůdci neměli znalosti o Bohu.

„Neboť pastýři byli krutí a nehledali Hospodina; proto neprosperovali a všechna jejich stáda byla rozptýlena. “ (Jeremjáš 10:21);

„Zbloudili všichni a společně se stali nečistými; není nikdo, kdo by konal dobro, ne, dokonce ani jeden. Není tomu tak? (Žalm 53: 3–4);

„Ztracené ovce byly mým lidem jejich pastýři způsobili, že se zmýlili, vyvedli je z cesty do hor; chodili z kopce na kopec, zapomněli na místo odpočinku. “ (Jeremiáš 50: 6);

„Synu člověka, prorokuj proti pastýřům Izraele; prorokujte a říkejte pastýřům: Toto praví Panovník Hospodin: Běda pastýřům izraelským, kteří se živí! Neměli by pastýři krmit ovce? “ (Ezekiel 34: 2);

„Jak žiji, praví PÁN BŮH, protože moje ovce byly dány za kořist a moje ovce přišly nakrmit všechna polní zvěř kvůli nedostatku pastýře a moji pastýři moje ovce nehledali; a pastýři se živili a nekrmili mé ovce; “ (Ezekiel 34: 8).

Ježíš Kristus jako Dobrý pastýř přišel, aby lidé měli život (Jan 10:10), přestože musel položit život za své ovečky (Jan 10:11), na rozdíl od žoldáků, protože jako ovce nemají Patří jim, když vidí přicházejícího vlka, uteče a nechá stádo vydat na milost vlkovi, který ovce rozhazuje (Jan 10:12).

O Ovčákovi existují dva aspekty: Ovčák, jako Pán Bůh, který přijde a jeho paže bude dominovat a bude ochráncem svého lidu (Izajáš 40:11), proroctví, které se teprve splní, a zraněný Ovčák, když byly jeho ovečky rozptýleny, proroctví, které se již splnilo:

„Jako pastýř bude krmit své stádo; mezi pažemi sebere malé beránky a vezme je na klíně; ti, kteří pečují, budou jemně vést. “ (Izajáš 40:11);

„Meče, vzbud se proti mému pastýři a proti muži, který je

mým společníkem, říká Hospodin zástupů. Bijte pastýře a ovce se rozprchnou; ale obrátím ruku nad těmi nejmenšími. “ (Zachariáš 13: 7; Matouš 26:31).

vzkříšení a život

„Já jsem vzkříšení a život “(Jan 11:25).

Ježíš se představil jako chléb, světlo, dveře, pastýř, zástupu a zákoníkům a farizeům, již ohledně prezentace: „Já jsem vzkříšení a život “, Ježíš se prohlašuje za učedníka, Martu, v jednom z nejtěžší: smrt jeho bratra Lazara.

I po ztrátě svého bratra Martha nadále důvěřuje Kristu jako tomu, kterého poslal Bůh (Jan 11: 21–22). Tváří v tvář Martině důvěře Ježíš říká: Tvůj bratr povstane! A ona, pamatující si Ježíšovo učení, souhlasí, ale říká, že to bude při vzkříšení posledního dne (Jan 11:24).

„Vůle toho, který mě poslal, je tato: Aby kdokoli viděl Syna a věřil v něj, měl život věčný; a já ho vzkřísím poslední den. “ (Jan 6:40).

V tu chvíli Ježíš prohlásil:

“Jsem vzkříšení a život. Kdo ve mě věří, přestože je mrtvý, bude žít; a kdo žije a věří ve mě, nikdy nezemře. Věříš tomu? “ (Jan 11: 25–26).

Marta vyznává: Věřím, Pane, že jsi Kristus, Syn Boží, který měl přijít na svět (Jan 11:27). Z tohoto vyznání je jasné, jakého ducha Marta přijala (1. Jana 4:13): Kristova slova (Jan 6:63; 1. Korintánům 15:45).

Cesta, pravda a život

„Já jsem cesta, pravda a život. “(Jan 14: 6)

Při jiné příležitosti Ježíš učil své učedníky a zdůrazňoval, že kromě víry v Boha je nutné věřit i v Krista (Jan 14: 1).

Poté, co zdůraznil, že jde k Bohu, řekl, že se vrátí, aby vzal učedníky, aby zůstali spolu (Jan 14: 2-3), a že znali cestu.

Thomas vystoupil a řekl, že nezná cestu, když Ježíš prohlásil:

„Já jsem cesta, pravda a život “ (Jan 14: 6).

Ježíš je jediným přístupem člověka k Bohu Zasvěcen pro své tělo (Židům 10:20).

Kristus je pravda, protože on je ten, kterého poslal Bůh, a není v něm žádná nespravedlnost (Jan 7:18; Jan 18:37).

„Posvěťte je ve své pravdě; tvoje slovo je pravda. “ (Jan 17:17).

Kristus je pro ty, kteří věří, životem, protože vírou v Krista člověk věří v Boha, který ho posílá, a tím přechází ze smrti do života.

„Amen, amen, pravím vám, že kdokoli slyší mé slovo a věří v toho, který mě poslal, má věčný život a nevejde do odsouzení, ale přešel ze smrti do života. “ (Jan 5:24);

„Ale toto bylo napsáno, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste ve víře měli život v jeho jménu. “ (Jan 20:31).

Pravá réva

„Já jsem pravý vinič. “(Jan 15: 1)

Ježíš se prohlašuje za pravou révu a své učedníky jako větve, které přinášejí ovoce. Vztah Ježíše jako vinné révy k Otci, farmáři, je ukázán v péči, když prořezává větve, které přinášejí ovoce, a řeže ty, které nemají a vrhá je do ohně.

Slovo oznámené Kristem je to, co očišťovalo učedníky (Jan 15: 3), což ukazuje, že Boží péče o lidi je v jeho slově.

Aby Kristův učedník přinesl ovoce, je nezbytné, aby zůstal v Kristu, kterému se říká vytrvalost, Kristus zůstane ve věřících (Jan 15: 4-5).

Dokonalou prací individuální víry je vytrvalost (Jakub 1: 3-4), protože bez vytrvalosti bude takováto vyvržena (Jan 15: 6; 2 Timoteovi 2: 12-13). Věřící musí vytrvat a věřit, že Ježíš je Kristus, aby v něm přebýval (Židům 3:15) a Kristových slov v křesťanovi (Jan 15: 7).

Ježíš podobenstvím o vinné révě posiluje myšlenku, že v člověku je jen život, pokud má společenství s Kristem.

Alfa a Omega

„Jsem první a poslední “(Zjevení 1:17).

Prohlášení „Jsem první a poslední “učinil Ježíš evangelistovi Janu ve vidění na ostrově Patmos (Zjevení 1: 9). Stejné prohlášení bylo učiněno na začátku a na konci knihy Zjevení:

„Já jsem Alfa a Omega, počátek i konec, říká Pán, který je, který byl a kdo přijde, Všemohoucí. “ (Zjevení 1: 8; Zjevení 22:13).

Alfa a omega jsou první a poslední písmena řecké abecedy, totéž co říká první a poslední, nebo začátek a konec (Zjevení 1: 9).

Pána Ježíše si někteří jeho následovníci stále pamatovali jako

muže, který žil v Nazaretu, ale Kristus se díky vidění, které dostal apoštol Jan, prohlašuje za Všemohoucího.

Kniha Zjevení není o Kristu, který se stal člověkem a který se jako muž pokořil tím, že se stal služebníkem (Filipanům 2: 8), ale o vzkříšeném a oslaveném Kristu, který sedí po pravici Majestátu na vysoká (Žalm 110: 1; 2 Korintským 15:16).

V této souvislosti se Ježíš představuje jako všemohoucí Bůh ve své přesné kráse a slávě, kterou má ve věčnosti (Jan 17: 5). Kristus se zjevuje jako Pán, který je, který byl a kdo přijde (Jan 8:58) a který má veškerou moc.

Všemocnost (všemohoucí) a všudypřítomnost (je, byla a přijde) jsou atributy božství, které ukazuje, že Ježíš nebyl andělská bytost nebo že byl stvořen v určitém bodě věčnosti. Právě z tohoto důvodu je Ježíš představen jako Otec věčnosti (Izajáš 9: 6).

Ačkoli je Všemohoucí, nepopírá, že žil mezi lidmi, trpěl a zemřel, což ukazuje na skutečnost, že žil mezi lidmi.

„A co žiju a bylo zabito, ale tady jsem naživu, navždy. Amen. A já mám klíče smrti a pekla. “ (Zjevení 1:18).

Kořen a generace Davida

„Já jsem kořen a Davidovo semeno “ (Zjevení 22:16).

Před tímto prohlášením se Ježíš představí a oznámí, že poslal svého posla (anděla), aby svědčil církvím o věcech, které byly zjeveny.

„Já, Ježíši, jsem poslal svého anděla, abych vám o tom svědčil v kostelech. Jsem kořen a generace Davida, zářící jitřenky. “(Zjevení 22:16).

Ježíš se prohlašuje za kořen Jesseho, Davidova potomka, jak

bylo předpovězeno v Písmu (Izajáš 11: 1–2), slunci spravedlnosti pro všechny národy (Lukáš 1: 78–79).

Kdo je Ježíš?

Na základě Písma byl Ježíš mužem, který žil ve městě Nazaret, v galilejských oblastech. Podle apoštola Jana učedníci slyšeli, viděli a dotkli se Krista, jehož slova dávají věčný život těm, kteří slyší a věří (1. Jana 1: 1–3).

Ježíš měl tělo z masa, kostí a krve, jako všichni lidé se však narodil bez hříchu, protože přišel na svět nadpřirozeným způsobem, protože se narodil z panny.

Ježíš přišel na svět, účastnil se masa a krve, aby ve všem mohl být jako lidé a mohl být podle Boží milosti účastníkem smrti pro všechny. (Hebrejcům 2:14 a 17)

„Vidíme však, korunování slávou a ctí, že Ježíš, který byl díky vášni smrti stvořen o něco nižší než andělé, aby z Boží milosti mohl okusit smrt pro všechny. “ (Židům 2: 9).

Tento Ježíš, který cestoval po Judeji a Galileji, byl zabit rukama ničemných lidí, jak předpovídalo Písmo, ale třetího dne vstal z mrtvých a sedí po Boží pravici.

Ale než svět existoval, stejný Ježíš již existoval, byl na počátku u Boha a byl Bohem (Jan 1: 1). Všechny věci byly stvořeny skrze Něho a žádná z nich bez Něho nevznikla (Jan 1: 3; Efezanům 3: 9).

Žalmista, prorokující o tomto aspektu Krista, prohlásil takto:

„Od pradávna jsi zakládal Zemi a nebesa jsou dílem tvých rukou. Oni zahynou, ale vy zůstanete; všichni zestárnou jako šaty; jako oblečení je změníš a oni se změní. Ale jsi stejný a tvoje léta nikdy neskončí “ (Žalm 102: 25–27).

Pisatel Hebrejcům se prostřednictvím tohoto žalmu zmiňuje o Kristu Synu (Židům 1: 10–12). I on ukazuje, že 45. žalm odkazuje na Krista Syna a jmenuje jej Bohem (Židům 1: 8).

„Tvůj trůn, Bože, je věčný a věčný; žezlo vašeho království je žezlo spravedlnosti. Milujete spravedlnost a nenávidíte ničemnost; proto vás Bůh, váš Bůh, pomazal olejem radosti více než vaši společníci. “ (Žalm 45: 6–7).

Tím, že Bůh Davidovi slíbil syna, předem oznamuje, co se stalo ve věčnosti, dohodu, v níž by jednou z božských osob byl Otec a druhý Syn.

„Postaví dům mému jménu a já navždy upevním trůn jeho království. Budu jeho otcem a on bude mým synem; a pokud přestoupí, potrestám ho lidským prutem a bičováním synů lidí. “ (2. Samuelova 7: 13–14).

Jeden z božských lidí se vzdal své moci a slávy a byl uveden do světa v těle připraveném Bohem, který při svém uvedení do světa takto prohlásil:

„Vyhlásím dekret: Hospodin mi řekl: Ty jsi můj Syn, dnes jsem tě zplodil. “ (Žalm 2: 7).

Bůh se stal tělem a stal se podobným lidem, ale v podobě člověka se pokořil, stal se Božím služebníkem a podrobil se smrti na kříži.

Když Ježíš vstal z mrtvých, přijal oslavené tělo a stal se tak výrazným obrazem neviditelného Boha (Kolosanům 1:15; Hebrejcům 1: 3). Prostřednictvím osoby vzkříšeného Krista, prvorozeného z mrtvých, je chápán věčný účel, který v sobě Bůh stanovil: Kristova prvořadost ve všech věcech (Efezanům 3:11).

Boží záměr oznámený ve stvoření člověka:

„Udělejme člověka k obrazu svému, podle své podoby; a panuj nad mořskými rybami, nad nebeskými ptáky, nad dobyt看kem, nad celou zemí a nad každým plazem, který se pohybuje na zemi.

“ (1. Mojžíšova 1:26), se splnilo v Synu člověka, který, když byl oslaven, stal se obrazem a vyjadřuje Boží podobu.

Právě ve oslaveném Kristu se naplňuje 8. Žalm, když Syn člověka začne vládnout nad skutky své ruky:

„Ó Hospodine, náš Pane, jak úžasné je tvé jméno na celé zemi, vždyť jsi svou slávu vztyčil na nebi! Z úst dětí a těch, kteří kojili kvůli tvým nepřátelům, jsi velel sílu umlčet nepřítelů a mstitele. Když vidím vaše nebesa, práci vašich prstů, měsíc a hvězdy, které jste připravili; Co je pro tebe smrtelník, že si ho pamatuješ? a syn člověka, že ho navštěvuješ? Neboť jsi ho učinil o málo méně než anděly, slávou a ctí jsi ho korunoval. Uděláš mu vládu nad díly tvých rukou; Postavil jsi mu všechno pod nohy: Všechny ovce a skot i polní zvěř, nebeské ptactvo a mořské ryby a vše, co prochází mořskými stezkami. Hospodine, Pane náš, jak úžasné je tvé jméno na celé zemi! “ (Žalm 8: 1–9).

Mnozí se mýlí, domnívajíce se, že nadvláda nad všemi věcmi byla dána prvnímu člověku, Adam, žalmista však tento názor opravuje a dává jasně najevo, že takové panství bude dáno Synu člověka, kterému jsou všechny věci podřízeny. Ho, přesto, ještě Ho tak nevidí, nesprávným výkladem Písma. (1. Korinťanům 15:27)

„Učinil jsi ho o něco nižší než andělé, korunoval jsi ho slávou a ctí a učinil jsi ho dílem svých rukou; Podřídil jsi mu všechny věci pod jeho nohama. Nyní, protože mu podrobil všechny věci, nezanechal nic, co by mu nepodléhalo. Ale teď stále nevidíme, že tomu podléhají všechny věci. “ (Hebrejcům 2: 7-8).

Ale oslavený Kristus, který je výrazným obrazem neviditelného Boha, jednoho dne vydá království Bohu Otci a podrobí se tomu, kdo mu podrobil všechny věci, a Bůh bude vším ve všem, jako na začátku.

„Poté přijde konec, kdy dal království Bohu Otci a když

zničil celou říši a veškerou moc a sílu. Protože musí vládnout, dokud mu nepoloží všechny nepřátele pod nohy. Poslední nepřítel, který musí být zničen, je smrt. Protože všechny věci ti držely pod nohama. Když ale říká, že mu podléhají všechny věci, je jasné, že vyjímá toho, kdo mu všechny věci podrobil. A až mu budou podrobeny všechny věci, pak se i tentýž Syn podrobí tomu, kdo mu podrobil všechny věci, aby Bůh byl vším ve všem. “ (1. Korinťanům 15: 24–28).